

27th March 1958]

III. — GENERAL DISCUSSION ON THE DEMANDS FOR GRANTS FOR FURTHER EXPENDITURE IN THE YEAR 1957-58.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இந்த மிகுதி மான்ய கோரிக்கையைப்பற்றி எனது கருத்தக்களை தெரிவிப்பதற்காக நான் எழுந்து நிற்கிறேன். கிட்டத்தட்ட இருபது கோடி ரூபாய் அளவுக்கு அதிகப்படியாக மான்யம் கேட்பதற்கு இப்போது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சபையின் முன்பு வந்திருக்கிறார்கள். ஸ்பீளிமெண்டரி டிமாண்ட் வரவேண்டிய அவசியம் இருக்கும், இல்லையென்று சொல்லவில்லை. ஒரு முறை நவம்பரில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அதிமுக தேவைப்பட்டிருக்கிறதற்கு கொண்டு வரப்படுவதை நாம் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஸ்பீளிமெண்டரி டிமாண்டின் நோக்கங்கள் என்னவாக இருக்கவேண்டும், எதிர்பாராமல் ஏற்படக்கூடிய செலவுகள், எந்த காரணத்தைக்கொண்டும் எதிர்பார்த்திருக்க முடியாது என்று சொல்லக்கூடிய செலவுகள்தான் இதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். அந்த அடிப்படையை எடுத்துக்கொண்டு பார்ப்போமானால் இதில் குறிப்பிட்டிருக்கிற செலவுகள் எல்லாம் எதிர்பார்த்திருக்கமுடியாது என்று சொல்லுகிறீர்கள். சில உதாரணங்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். உதாரணமாக போலீஸ் மான்யத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அதில் இப்போது 74 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாக கேட்கிறார்கள். இதில் எதிர்பாராதவிதமாக கலவரம் நடந்தது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை அரசாங்கம் எதிர்பார்த்திருக்க முடியாது என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆனால் பயர் ஸர்வீஸ்க்காகவேண்டிய வண்டிகளை பழுது பார்ப்பதற்கும் இதில் எட்டு லட்சத்தி 55 ஆயிரத்தி 100 ரூபாய் கோரியிருக்கிறார்கள்.

“The construction of new vehicles in replacement of the condemned ones and purchase of spare parts and equipments for the maintenance of the Fire Services account for the additional requirements under this head.”

Fire சர்வீஸ் வண்டிகளை பழுது பார்ப்பதும் சாமான்கள் வாங்குவதும் எதிர்பார்க்கமுடியாத விஷயமா என்று எனக்குப்பிரியவில்லை. ஆரம்பத்திலே இவ்வளவு தேவை என்று மதிப்பிட்டிருந்தால் இவ்வளவு பெருந்தொகைக்கு மான்யம் கொண்டுவரவேண்டிய அவசியம் வந்திருக்காது. அதுபோல் இன்னும் சில உதாரணங்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இறிகேஷனிலும் சுமார் 32 லட்சம் ரூபாய் ஒரு ஐட்டத்திற்கு கேட்டிருக்கிறார்கள். இதை எதிர்பார்த்திருக்கமுடியாது என்று சொல்லமுடியாது. இதை வரஷ ஆரம்பத்திலே எதிர்பார்த்திருக்கவேண்டும். இதை ஏன் முன் கூட்டியே தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை என்று நமக்குத்தெரியவில்லை.

“The provision required is for completing the damaged works of minor irrigation tanks in charge of Revenue Department caused by the 1955 cyclone in Tanjore, Madurai and Ramanathapuram districts.”

1955-ம் வருடம் ஏற்பட்ட புயலால் சேதம் அடைந்த குளங்களை செப்பனிடவேண்டும் என்பது சர்க்காருக்கு இருக்கக்கூடிய திட்டம். அதற்கு கேட்கவேண்டிய நிதியை கேட்பதற்கு இவ்வளவு காலதாமதம் ஆவானேன்? இதற்காக ஸ்பீளிமெண்டரி டிமாண்ட் கொண்டு வரவேண்டியதின் அவசியம் என்ன? இதில் எதோ குந்தகம் ஏற்பட்டிருக்கும் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். அடுத்ததாக ஸ்டேட் லெஜிஸ்லேச்சர், சட்டசபை சம்பந்தமான செலவுகள் அல்ல, பொது தேர்தல் சம்பந்தமான செலவு என்று 10 லட்சத்தி 4 ஆயிரத்தி 800 ரூபாய் அதிகமாக கோருகிறார்கள். இது பொது தேர்தல் சம்பந்தமான செலவுகள்தான். இதை ஏன் வரஷ ஆரம்பத்தில் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை? உத்தியோகஸ்தர்களை தொடர்ந்து வைக்கப்படுபவர்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம்

[Sri M. Kalyanasundaram] [27th March 1958]

தொடர்ந்து உத்தியோகஸ்தர்களை வைத்திருந்தும் இன்னும் சரியாக எல்லோருக்கும் தேர்தல் சம்பந்தமான பிரயாணபடி பட்டுவாடா செய்யப்படவில்லை என்பதை அறிந்து வருத்தப்படவேண்டியிருக்கிறது. நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தேர்தலுக்கு அமர்த்தப்பட்ட எல்லோருக்கும் பிரயாணபடி துரிதமாக கொடுக்கப்பட்டது என்று மகிழ்ச்சி அடையும்படியான முறையில் சொன்னார்கள். ஆனால் இதுவரையிலும் ரயில்வே டிப்பார்ட்மெண்டிலும், தபால் டிப்பார்ட்மெண்டிலும் இருந்து அனுப்பப்பட்ட ஊழியர்களுக்கு பிரயாணபடி கொடுக்கப்படவில்லை என்று எங்களுக்கு வந்திருக்கிற புகார்கள்லிருந்து அறிகிறேன். இவ்வளவு காலமாக ஏன் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை அறிய வேண்டுமிறேன். இவ்வளவு உத்தியோகஸ்தர்கள் வைத்திருந்தும் ஏன் கொடுக்கப்படவில்லை. கட்டிடங்கள் விஷயத்தில் எதிர்பார்க்க முடியாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த சட்டசபைய 57-ம் வருட ஆரம்பத்திலேயே மெனண்ட் ரோட்கட்டிடத்திலிருந்து இங்கு மாற்றவேண்டும் என்று முடிவு செய்துவிட்டார்கள். இதற்காக ஏற்படும் செலவை ஏன் முன்னாலேயே தீர்க்க திருஷ்டியாக கண்டுகொள்ள முடியவில்லை என்று தெரியவில்லை. இதில் நிர்வாக அதிகாரிகளுக்கு அந்த அளவுக்கு பொறுப்பு உண்டு என்று நான் நம்புகிறேன்.

இந்தத் தொகைகளில், இன்று ரூ. 2,60,000 புதிய கட்டிடம் கட்டுவதற்காக என்று கோருகிறார்கள். இது கட்டிடம் ஆரம்பித்த பிறகு, சாங்ஷன் ஆனபிறகு கோருகிறார்கள். இதை ஆரம்பத்திலேயே எதிர்பார்த்திருக்கமுடியாதா? சட்ட சபை யாரும் காலத்திலேயே அதிக இடம் தேவை என்பதை உணர்ந்து அந்தமுறையில் மாற்றியிருந்தால் அனாவசியமாக செலவுதிக்க நேர்ந்திருக்காது. நமது நிதி வசதியை லாபகரமாக உபயோகித்து இருக்கமுடியும்.

மற்றும் ஒன்று பழய சட்டசபை கட்டடத்திற்கு ஒரு சில மாறுதல்கள் செய்வதற்காக ஒரு லட்சம் ரூபாய் கோருகிறார்கள். இது குழந்தைகளுக்கு சினிமா காட்டும் கட்டடமாக அமைப்பதற்கு. குழந்தைகளுக்கு சினிமா காட்டவேண்டும் என்று ஆர்வம் வந்ததுபற்றி சந்தேகமும், ஆனால் ஒரு லட்ச ரூபாய்க்கு சிறப்பான கட்டிடத்தை கட்டுவது சாத்தியமில்லையா? தனிப்பட்டவர்கள் கட்டுகிறார்களே; சட்டசபையை நல்ல கட்டிடத்திலிருந்து மாற்றிவிட்டோமே; அதற்கு ஒரு நல்ல உபயோகம் கண்டுபிடிக்கவேண்டுமே; அதனால் பத்து லட்ச ரூபாய் செலவுதித்த பிறகு மேலும் ஒரு லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கவேண்டுமென்றால் அமைச்சரது முடிவை பாராட்டுவது எப்படி? இப்பொழுது இருக்கும் நம் நிதி நிலைமையில் பதினோறு லட்ச ரூபாய் கட்டிடத்தை குழந்தைகளுக்கு என்று ஒதுக்க நமக்கு அந்தஸ்து இருக்கிறதா, என்று தெரியவில்லை. திடீரென்று அமைச்சர் ஒரு சமயத்தில் ஏதோ உத்தேசத்துடன் செய்த முடிவுகளின் விளைவுகளா என்ன? பரிசீலனை செய்துபார்த்து முடிவு எடுக்காமல் எந்த அமைச்சருக்கு தோன்றியதோ அல்லது காரியதரிசிக்குத் தோன்றியதோ, சட்டசபையை இங்கே கொண்டுவந்துவிட்டு, அங்கே அதிகப்படி செலவுதிக்க திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த இடத்தில் செகரட்டரியே இருக்க இடம் காணாமா என்று பரிசீலனை செய்யவேண்டுமது முக்கியம். இங்கே பெரும்பாகம் மத்திய ராணுவத்திற்கே தேவைப்படுகிறது. அப்படியானால் அவர்களிடமிருந்து கணிசமான நஷ்ட ஈடுபெற்று வேறு இடத்தில் நல்ல கட்டடமாக கட்டிக்கொள்ளமுடியும். கவர்ன்மெண்ட் எஸ்டேட்டில் 150 ஏக்கர் இருக்கிறது. மேலும் எழுபது ஏக்கருக்கு இடம் இருக்கிறது. இதில் நல்ல கட்டிடம் கட்டமுடியும். அப்படிச்செய்தால் பின் வரும் சந்ததிகளுக்கு ஒரு நல்ல கட்டிடம் இருக்கும். இந்த பத்து வருஷ காலத்தில் பல நல்ல மின்சார திட்டங்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். அவை பின் சந்ததிகளுக்கு பயன் தரும். ஆனால் ஐந்தாறு வருஷங்களாக சிலில் ஓர்கல் மான்யங்கள் பூராவும் சின்னச்சின்ன. துண்டு துண்டாக உள்ள திட்டங்களுக்காக விரயம் செய்யப்படுகிறது. பெரிய கட்டிடங்களாக கட்ட சர்க்கார் என்ன திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று புரிந்துக்கொள்ள முடியவில்லை.

27th March 1958] [Sri M. Kalyanasundaram]

சமீபத்தில் நான் அக்கொண்டன்ட்-ஜெனரல் ஆபீஸ் புதுக் கட்டிடத் திற்குபோக நேர்ந்தது. ரூ. 24 லட்சத்திற்கு ஆயிரத்து இருநூறு பேர் இருக்கக்கூடிய, நவீன வசதிகள் எல்லாம் உள்ள ஒரு அழகான கட்டிடத்தை அமைந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இவ்வளவு பெரிய கட்டிடம் கட்ட முடியுமானால் நமது செக்ரட்டரியேட் ஸ்ராவையும் ஒரே இடத்தில் வைக்க 40 அல்லது 50 லட்ச ரூபாயில் 4, 5 அடுக்குகள் கொண்ட ஒரு நல்ல கட்டிடத்தை கட்டலாம் ; சென்னை நகரத்தில் அத்தி பூத்தாற்போல் ஒரு சில கட்டிடங்களே பெரியவைகளாக, சில அடுக்குகள் உள்ளவைகளாக இருக்கின்றன. மற்றவையெல்லாம் சிறிய சிறிய கட்டிடங்களே. அதுவும் நூத்தைம்பது வருஷங்களுக்கு முன் பிரிட்டிஷார் காலத்தில் யாராவது கட்டின கட்டிடமே தவிர வேறு இல்லை. இந்த பத்து வருஷ காலத்தில் சிக்கனமாகக் கட்டிய நல்ல கட்டிடங்கள் சர்க்கார் வசத்தில் இல்லாதது வருந்தத்தக்கது. இப்பொழுது ரூ. 2,60,000-க்கு சிறிய கட்டிடத்தை கட்டுகிறார்கள். இதற்கு அவசியம் இருக்கலாம். ஆனால் இந்த முறையில் பண வசதிகளை வீணாக்காமல் பெரிய கட்டிடம் கட்டுவதானால், அதனால், கஷ்டம் அனுபவிக்கவும் தயார். ஆனால், சிறு சிறு காரியங்களுக்காக பண வசதியை வீணாக்குவதில் லாபம் இல்லை.

ரோடு டிரான்ஸ்போர்ட்டுக்கு ரூ. 24,97,000 சப்ளிமெண்டரி கிராண்டாக கோருகிறார்கள். இது எதற்காக? புதிதாக வரங்கிய பஸ்களுக்கு ஸ்பேர் பார்ட்டுகள் முதலியவை வாங்குவதற்காக இதில்கூட அதிகத் தேவை என்று நினைவுப் பண்ணியிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு ஸ்பேர் பார்ட்டுகள் வாங்க வேண்டியது அவசியமா? அதற்கு என்ன நெருக்கடி? இந்த மூலதனத்துக்கு வட்டி என்ன ஆகும்? ஸ்பேர் பார்ட்டு வாங்குவதில் சர்க்கார் கையாளும் முறை ஊக்காரித்தனமாக இருக்கிறது என்று பல புக்கார்கள் வருகின்றன. சில நாட்களுக்கு முன்பு இவைகளைப் பரிசீலனை செய்ய ஒரு கமிட்டி போடுகிறோம் என்று அமைச்சர் சொன்னார்கள். ஒரு கமிட்டியும் போட்டார்கள். ஆனால் இது என்ன பரிசீலனை செய்தது, அதன் சிபார்சுகள் என்ன என்பதில்லாம் வெகு ரகசியமாக இருக்கிறது. அவைகளைச் சொல்ல எதரியும் இல்வையா? ஸ்பேர் பார்ட்டுகள், டயர், டியூப்கள் நன்றாக உபயோகப்படுத்திய பிறகு அப்புறப்படுத்தப்படுகிறதா? அதன் பிறகே அவைகள் காயலாங் கடைக்காரர்களுக்கு விற்கப்படுகிறதா? இந்த ஸ்பேர் பார்ட்டுகளை எல்லாம் சரிவர கவனிப்பதற்கு ரிஜிஸ்டர்கள் இருக்கின்றனவா? வாங்கின ஸ்பேர் பார்ட்டுகளை கண்காணிப்பதற்கு சரியான அதிகாரிகள் இருக்கிறார்களா என்று பார்க்கவேண்டும். இவைகளை வாங்குவதில் சிக்கனம் இருக்கவேண்டும். பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட் நிர்வாகத்தில் செலவு அதிகம் ஆகிறது. தனிப்பட்டவர் பஸ் நடத்துவதோடு சர்க்கார் பஸ் நிர்வாகத்தையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் செலவு ரொம்பவும் அதிகமாக இருக்கிறது. வருமானம் அதிகமாக வருவதினால் லாபம் அதிகமாக இருக்கலாம். ஆனால் 'ஸ்பேர் பார்ட்டு' மெயின்டனன்ஸ் செலவு அதிகமாக இருக்கிறது. வருஷக் கடைசியில் இவைகளுக்கு நெருக்கடி என்ன ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று தான் புரியவில்லை. பட்ஜெட் போன்றபோதே சரியானபடி சிந்தித்து போடாமல் திடீர் திடீர் என்று சப்ளிமெண்டரி கிராண்டுகளுக்கு இந்த சபைக்கு வருகிறார்கள். நாங்கள் சொல்லும் கருத்துகளுக்கு மதிப்பு கொடுக்கப்படுவதில்லை. "எங்கள் கட்சியில் 150 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் நீங்கள் சப்ளிமெண்டரி கிராண்டுக்கு ஆதரவு அளித்தாலும், அளிக்காவிட்டாலும், நாங்கள் 150 ஓட்டுகளைப் பெற்று சப்ளிமெண்டரி டிமாண்டை நிறைவேற்றிக்கொண்டு விடுவோம்" என்ற மனப்பான்மைதான் இருக்கிறது. நிதி வசதிக்கு தகுந்தபடி வருஷ ஆரம்பத்திலேயே பட்ஜெட்டை சரியானபடி தயாரிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். செலவைக் குறைக்க ஏதாவது வழி இருக்கிறதா என்று பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும். ஆகையால் வருஷக்கடைசியில் சப்ளிமெண்டரி டிமாண்டுகொண்டு வருவது அவசியம் இல்லை என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சில டிபார்ட்மெண்டுகளில் காலதாமதம் ஆவதைப் பற்றி குறிப்பிடாமல் இருக்கமுடியாது. முக்கியமாக டிரான்ஸ்போர்ட், ஆஸ்பிடல், பார்ஸ்ட் டிபார்ட்மெண்டுகளில்.

[27th March 1958]

MR. SPEAKER : May I interrupt the hon. Member for a minute? Two hours have been set apart for the Appropriation Bill. The hon. Member has already taken 20 minutes. After general discussion, voting on demands has to take place. I have no information as to how many hon. Members would take part in the discussion. No Member from any party has given his name. So, I feel there is going to be no further discussion, in which case, I have no objection to Mr. Kalyanasundaram speaking for one hour. Members must give their names in advances so that I may adjust the time. Mr. Chinnadurai wants to speak. So, I would like to know how much time Mr. Kalyanasundaram will take.

SRI M. KALYANASUNDARAM : I will take ten minutes. I have given notice of cut motions but I will not speak on them. I would try to finish even earlier.

9-40 a.m. MR. SPEAKER : I have no idea as to how the discussion will proceed. Therefore, I interrupted the hon. Member. I am sorry.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இந்த மூன்று டிபார்ட்மெண்டுகளிலும், சிப்பந்திகளுக்கு துணி கொடுப்பதில் கால தாமதம் ஆகிறது. இது வருஷ ஆரம்பத்திலேயே எதிர் பார்க்கக்கூடிய செலவு. ஆகையால் ஏன் இது தகுந்த காலத்திலேயே கொடுக்கப்படவில்லை என்பதற்கு சமாதானம் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இன்டெக்ஸ் கோச் பாக்கிரி, நெய்வேலி லிக்னைட் திட்டம், மற்றும் பொது வாக சில காரியங்களுக்கு நிலத்தை வாங்கி கொடுக்கும் (லாண்ட் அக்விசிஷன்) முயற்சிகளைப் பொறுத்த வரை நான் பாராட்டுகிறேன். இந்த முக்கியமான திட்டங்களுக்கு வேண்டிய நிலங்களையெல்லாம் வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு நாம் கடமைப்பட்டவர்கள். மொத்தமாக முதலில் நம் சர்க்கார் பணம் போட்டு கடைசியில் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பெறும் இந்த விஷயத்தில் செலவு ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் இந்த விஷயத்திலும் மிகவும் காலதாமதம் ஆகிறது.

நெய்வேலி லிக்னைட் பிராஜக்ட்டிற்காக நிலம் வாங்குவதற்கு அதிகப் படியான சிப்பந்திகள் நியமிக்கப்பட்டிருந்தும் காலதாமதம் ஆகியிருக்கிறது. அங்கு வாங்கப்பட்டிருக்கும் நிலங்களுக்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 250 ரூபாய் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக தெரிகிறது. எந்த இடத்தில் ஒரு ஏக்கர் 250 ரூபாய்க்குக் கிடைக்கிறது என்று தெரியவில்லை. நஷ்டஈடு குறைந்த அளவிற்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு இருக்கும் மக்கள் மிகவும் ஏழைகள். இரண்டு அல்லது மூன்று ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள். அவர்களை நிலத்தை விட்டு நிர்ப்பந்தமாக அப்புறப்படுத்தியிருப்பதாக புகார்கள் வருகின்றன. இந்த விஷயத்தில் விசேஷ அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டும் கால தாமதம் ஆகியிருப்பதோடு மட்டும் அல்லாமல் நிலத்தின் மதிப்பும் குறைவாக இருக்கிறது. அங்கு இருக்கும் ஏழை கிராம விவசாயிகள் வயிறு எரியும்படி அவர்களை தியாகம் செய்யச் சொல்வது நியாயம் அல்ல, ஆகையால் இந்த விஷயத்தை நன்றாக பரிசீலிக்கவேண்டும்.

நெய்வேலியைப் பொறுத்தவரை காலதாமதம் என்றால், குந்தாவில் 'எமரால்ட் பேம்பு' என்ற பகுதி ஒன்று இருக்கிறது; 27 ஏக்கர் நிலத்திற்கு 17½ லட்சம் ரூபாய் மதிப்பு போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த விஷயம் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும். இந்த தேயிலை தோட்டத்திலோ அல்லது காபி தோட்டத்திலோ 5 லட்சம் மரங்கள் இருப்பதாகவும், மரம் ஒன்றுக்கு 3 ரூபாய் வீதம் 15 லட்சம் ரூபாயும், நிலத்திற்காக 2½ லட்சம் ரூபாயும், ஆக மொத்தம் 17½ லட்சம் ரூபாய் கலெக்டர் உள்பட எல்லோரும்

27th March 1958] [Sri M. Kalyanasundaram]

மதிப்பு போட்டிருக்கிறார்கள். அதிர்ஷ்டவசமாக பணம் பூராவும் கொடுக்கப் பட்டவில்லை. இந்த விஷயத்தில் குறிகிட்டு பணம் கொடுக்காமல் இருந்த தற்காக நான் சம்பந்தப்பட்டவர்களை பாராட்டுகிறேன். சர்க்கார் காரிய தரிசியோ அல்லது அமைச்சரோ பணம் கொடுக்கக்கூடாது என்று இந்த விஷயத்தை நிறுத்தி வைத்தவிட்டார்கள் என்று அறிகிறேன். இருபத்தேழு ஏக்கராவுக்கு 17½ லட்சம் ரூபாய் கொடுப்பது என்று எப்படி ஒப்பந்தம் செய்தார்கள். இதில் இரண்டு லட்ச ரூபாய் அட்வான்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருந்ததாக நான் அறிகிறேன். பணம் கொடுப்பதை இவர்கள் தடுக்காமல் இருந்திருந்தால் 17½ லட்சம் ரூபாயும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும். பிறகு அதை வசூல் செய்ய முடியாமல் போயிருக்கும். சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளின் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள்? பெருமாள் பெத்த பெருமாள் ஆன கதை மாதிரி அந்த ஜில்லா கலக்டர் செக்ரிடேரியட்டில் பப்ளிக் ஓர்க்ஸ் டிபார்ட்மெண்டின் செக்ரடரியாகவோ அல்லது ஜாயின்ட் செக்ரடரியாகவோ போடப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. தனிப்பட்ட அதிகாரிகளைப் பற்றி குறை கூறவேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. சில சந்தர்ப்பங்களில் அவர்களைப் பற்றி குறைகூறும் இருக்கமுடியாது. லஞ்சத்தை ஒழிக்கவேண்டும், சர்க்கார் பணம் சரியாக செலவழிக்கப் படவேண்டும் என்று பார்க்கும்போது சில சந்தர்ப்பங்களில் அதிகாரிகளைப் பற்றி குறைகூறும் இருக்க முடியாது. அப்பேர்ப்பட்ட தனிப்பட்டவர்கள் இப்படிச் சொல்வதினால் மன வருத்தப்பட்டு பிரயோசனம் இல்லை. அதற்கு அவர்கள்தான் பொறுப்பாளி. ஆகையால் இந்த விவரத்தை சரியாகப் பரிசீலனை செய்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டராக இருந்தாலும், ஜனினியர் இஞ்சினியராக இருந்தாலும், கலெக்டராக இருந்தாலும் இந்த 'கான்ஸ் பிரிஸி'க்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் விவசாய உரிமைகளைப் பற்றி பேசும்போது 151-வது செக்ஷன்படி அவர்களை சிறையில் பிடித்து போடுகிறார்கள். பொது மக்களுடைய பணத்தை எடுத்து ஒரு முதலாளிக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று சதி செய்த அதிகாரிகளை என் விசாரணை இல்லாமல் சிறையில் போடக்கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அப்பொழுது நிர்வாகம் ஒழுங்காக இருக்கும், மனதில் பயம் இருக்கும், சர்க்கார் பணம் ஒழுங்காகச் செலவழிக்கப்படும். Preventive Detention Actஐ முத்திராமலிங்கத் தேவா மீதோ அல்லது அரசியல் வாதிகள் மீதோ உபயோகிப்பதைவிட பொது மக்களுக்கு விரோதமாக சதி செய்யக்கூடிய அதிகாரிகள் மீது உபயோகிக்கலாம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அப்படிச் செய்வதற்கு அமைச்சர்களுக்கும் துணைச் செயலாளர் அரசாங்க நிர்வாகம் ஒழுங்காக நடைபெறும், சுறுசுறுப்பு இருக்கும், நேர்மையாகவும் இருக்கும். இந்த உபமான்யக் கோரிக்கை மூலம் இவ்வளவு அதிகமான தொகை கேட்கிறார்கள் என்று எனக்கு வருத்தம் இல்லை. திட்டங்கள் போடும் பொழுது, வருஷ ஆரம்பத்திலே என்னென்ன செலவுகள் இருக்கின்றன என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்காததன் காரணமாக அந்தந்த டிப்பார்ட்மெண்டுகள் இஷ்டத்திற்கும், அமைச்சர்களின் விருப்பு வெறுப்புக்குத் தகுந்த மாதிரியும் உடரி பட்ஜெட் வந்து கொண்டிருக்கிறது.

ஹரிஜன மான்யத்திற்காக உபரித் தொகை கேட்கிறார்கள். இது மிகவும் நியாயமான செலவு. கலவரத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மதுகனத்தூர் பகுதியில் ஹரிஜனங்களுக்கும், மறவர்களுக்கும் வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்காக இந்தப் பணம் கோரப்படுகிறது. இப்பொழுது அங்கே அமைதி நிலவுகிறது, அந்த அமைதி நீடிக்க வேண்டும், நல்லுறவு வளர வேண்டுமென்று தான் நாமெல்லோரும் நினைக்கிறோம். இப்படி ஒரு முக்கியமான செலவுக்காக ஒதுக்கப்படும் தொகை துரிதமாக செலவழிக்கப்பட வேண்டாமா? 1,600 வீடுகள் கட்டுவதற்கு திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். எத்தனை வீடுகள் கட்டப்பட்டு இருக்கின்றன? எந்தெந்த கிராமத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன? சில கிராமங்களில் வீடுகள் கட்டும் வேலை இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. ஏன் இவ்வளவு காலதாமதம் ஆகவேண்டுமென்று கேட்கிறேன். போலீஸை

[Sri M. Kalyanasundaram] [27th March 1958]

அனுப்பும்போது வெகு துரிதமாக அனுப்புகிறோம். நடவடிக்கைகள் எடுக்கும்போது வெகு துரிதமாக எடுத்துக்கொள்கிறோம். ஆனால் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் விஷயத்தில் மட்டும் ஏன் இவ்வளவு காலதாமதம் ஆகவேண்டுமென்று கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த மான்யத் திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகையில் ஒரு வீட்டுக்கு 550 ரூபாய் கொடுத்து, அவரவர்கள் ரொக்கமாக ரூ. 100-ம் உழைப்பின் மூலம் ரூ. 100 கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, எல்லாவற்றையும் கண்டிராக்டர்களுக்கும் விட்டு பணத்தை விரயம் செய்கிற வகையில் செலவு செய்யாமல், இந்தத் தொகையை டிபார்ட்மென்ட் மூலமாகச் செலவு செய்து நல்ல முறையில் வீடுகள் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சபை முன்பு உப மான்யக் கோரிக்கைகள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பொது மான்யக் கோரிக்கையாக இருந்தாலும் சரி, உப மான்யக் கோரிக்கையாக இருந்தாலும் சரி, எத்தனை கோடி ரூபாயை இந்த அரசாங்கம் கேட்பதாய் இருந்தாலும் சரி, நியாயமான கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்த அரசாங்கம் செயல்பட முற்படுவார்களேயானால் எத்தனை கோடி ரூபாயாக இருந்தாலும், அந்த மான்யக் கோரிக்கைகளை ஏற்றுக்கொள்ளலாமென்று தான் நான் கூறுவேன். இந்த சபை முன்னால் உபமான்யக் கோரிக்கைகள் மூலம் கேட்கப்படுகிற தொகையை இந்த சபை எப்படியும் இறுதியிலே அனுமதிக்கத்தான் பச்சிறது. அனுமதித்தாலும், அனுமதிக்காவிட்டாலும் கூட, அந்தப் பணம் செலவாயிவிட்டது. இப்பொழுது மார்ச் மாதம் முடிகிற தருணத்திலே இருக்கிறோம். அந்தப்பணம் செலவாகித்தான் இருக்கும். எப்படியும் இறுதியில் இந்தக் கோரிக்கையை அனுமதிக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டுத்தான் தீரும். ஆகவே அந்தப் பணத்தை இந்த சபை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுத்தான் தீரும். இந்த நேரத்திலே சில விஷயங்களை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

ஒரு ராஜ்ய சர்க்கார் என்றால், ஏதோ சில வரிகளைப் போடுவதும், வருமானத்தைத் திரட்டுவதும், அத்தனையையும் தங்கள் சிப்பந்திகளுக்குக் கொடுப்பதும், இன்னும் சில திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக செலவழிப்பது மாத்திரம் அரசாங்கத்தின் வேலை அல்ல. ராஜ்யத்தில் இருக்கிற அத்தனை பேருடைய நலன்களைப் பாதுகாப்பதும், அந்த நலன்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு திட்டமிட்டு ஏற்பாடு செய்வதும் அரசாங்கத்தினுடைய மிகப் பெரிய பொறுப்பாக அமைந்திருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நாம் சோஷலிஸ்ட் லட்சியத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த லட்சியத்திற்கேற்பதான் திட்டங்கள் போடப்படுவதாகவும் நமக்கு அறிவிக்கப்படுகின்றன. அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்குப் பணம் தேவை என்ற முறையில் தான் இந்த சபையில் பணம் கோரப்படுகிறது. திட்டங்கள் போடுவதன் விளைவாக நாட்டிலே இருக்கும் மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்திருக்கிறதா, நாட்டின் செல்வப் பெருக்கத்திற்கு காரணபூதர்களாக விளங்குகிற உழைப்பாளி மக்களுடைய வருமானத்தில் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறதா, அதற்குரிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றனவா என்பதை கவனிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நான் உழைப்பாளிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது அதற்குரிய முக்கியத்துவத்தை இந்த சபை கொடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்த சபையும், இந்த அரசாங்கமும் இதிலே பிரதான கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுவாக இன்றைய தினம் நாட்டிலே விளைவாசிகள் உயர்ந்து கொண்டே போகின்றன. உணவுப் பண்டங்களின் விலைவாசிகள் ஏறாமல் மாகவே இருக்கின்றன. இது எதிர்கட்சியிலுள்ளவர்கள் வெளி மோடிகளிலிருந்து கூறுவது அல்ல. அரசாங்கத்தின் தரப்பிலிருந்தே கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. உணவுப்

27th March 1958] [Sri P. S. Chinnadurai]

பண்டங்களின் விலைவாசிகள் இவ்வாறு அகோரமாக ஏறிக்கொண்டே போகிறது. விலைவாசிகளின் ஏற்றத்துக்குத் தகுந்தவாறு, தொழிலாளர்களுக்கும், அரசாங்கத்தின் கீழே வேலை செய்கிற அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும், அரசாங்கமே மேற்கொண்டு நடத்தும் தொழிற்சாலைகளிலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கும், ஊதியம் அதிகரித்த அளவுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறதா என்பதை நாம் கவனிக்கவேண்டும். அப்படிப் பார்ப்போமே யானால், இன்று தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை மிகவும் பரிதாபமாக இருக்கிறது. விலைவாசிகளின் ஏற்றத்துக்கும், தொழிலாளர்களுடைய வருமானத்துக்கும் சம்பந்தமேயில்லாத நிலையிலே அடித்தளத்திலே வருமான எல்லை வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறவிரும்புகிறேன். சிலருக்கு 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்பட்டது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, with great respect to the hon. Member, I have to point out that we have to confine ourselves to the Excess Demands under discussion. This is not a general discussion on the Budget. So, we have to concentrate on the various items found under the Excess Demands. These general observations, however valuable they may be, are quite out of place so far as these Demands are concerned.

MR. SPEAKER : I am sorry I was not listening to the speech of the hon. Member. However, I wish to state that the Hon. Minister's observations are quite correct. The hon. Member may confine his remarks to the Excess Demands under discussion.

SRI P. S. CHINNADURAI : மந்திரி சபையினுடைய கொள்கையைப் பற்றிதான் குறிப்பிட முற்பட்டேன். இந்த உபமான்யக் கோரிக்கையில் "Head of State and Ministers" என்ற தலைப்பு இருக்கிறது. ஓரளவுக்கு இது எல்லையைக் கடந்து போகிறதாக இருந்தாலும். . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கொஞ்சம் போனால் பரவாயில்லை.

SRI P. S. CHINNADURAI : ரொம்பவும் முக்கியமான விஷயமாக இருப்பதனால் இதை கவனிக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். இதைச் சொல்வதற்கு வேறு சந்தர்ப்பம் இல்லை. ஆகவே பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கனம் சபாநாயகர் அவர்களையும், சர்க்கார் தரப்பினரையும் மிகவும் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுவாக, விலைவாசிகள் ஏற்றத்துக்குத் தக்கவாறு வருமானம் அதிகரிக்கப்படவில்லை என்ற உண்மையைக் காண்கிறோம். பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் சிலருக்குச் சம்பளம் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது. இந்தக் காலத்திலே உற்பத்தி அதிகரித்தும் கூட, செலவும் அதிகரித்தும் கூட, தொழிலாளர்களின் ஊதியம் அதிகரிக்கப்படவில்லை. அந்த நிலைமையைத்தான் நாம் இப்பொழுது காண்கிறோம். நாட்டிலே இருக்கிற வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போன்றவைகள் இதற்குப் பெரிதும் துணை புரிகின்றன. இந்த நிலைமையிலே, ராஜ்ய சர்க்காரும் சரி, மத்திய சர்க்காரும் சரி, நம் நாட்டிலே தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்கு சரியான பாதுகாப்புகளைக் கொடுத்தால்தான் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றி வைக்க முடியும். பல்வேறு திட்டங்கள் சரிவர நிறைவேற்றப் படவேண்டுமானால், அரசாங்கம் மேற்கொண்டுள்ள தொழிற்சாலைகளில் வேலை பார்க்கும் தொழிலாளர்களும், தனிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளில் வேலை பார்க்கும் தொழிலாளர்களும் ஜீவன சம்பளத்தை பெறுவதற்கு ஏற்ற முறையில் பொருளாதாரத் திட்டங்கள் வகுக்கப்படவேண்டும். இதற்காகத்தான் இன்றையதினம் தொழில் ஸ்தாபனங்களைச் சேர்ந்த பிரதிநிதிகள் சற்று நேரத்திற்கு முன்பு ஊர்வலமாக சபைக்கு வந்தார்கள். இந்த சபையிலே உள்ள அங்கத்தினர்களுக்கு ஒரு கோரிக்கை சாஸனத்தை சமர்ப்பிக்க வேண்டுமென்று வந்தார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் உள்ளே

[Sri P. S. Chinnadurai] [27th March 1958]

வருவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுப்பது என்றால், சபையினுடைய வேலைக்கு தடங்கல் ஏற்படலாமென்று கருதி, அவர்களுடைய பொறுப்பை உணர்ந்து, எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் எல்லோரையும் பார்த்து கோரிக்கை சாஸனத்தை ஒப்படைத்து விட்டு, தங்கள் மூலமாக சர்க்காருக்கு சமர்ப்பிக்க வேண்டுமென்று கோரிச் சென்று இருக்கிறார்கள்.

IV—PRESENTATION OF PETITION TO THE LEGISLATIVE ASSEMBLY.

MR. SPEAKER : I wish to inform the House that Rule 217 says—

“ Petitions to the Assembly must—

(a) relate to some matter actually under the consideration of the Assembly,

(b) be addressed to the members of the Assembly,

(c) be dated and signed by the petitioner or petitioners,

(d) be in respectful and temperate language and

(e) must not propose expenditure of public moneys or the imposition of any charge on public revenues.

Rule 218 says—

“ No petition addressed to the Assembly shall be presented except by a member of the Assembly.”

Rule 219 says—

“ Every member offering to present a petition to the Assembly shall confine himself to a statement of the parties from whom it comes, of the number of signatures attached to it and of the material allegations contained in it and to the reading of the prayer of the petition.” So, beyond these the hon. Member cannot go.

SRI P. S. CHINNADURAI : இந்த சாஸனத்திலுள்ள முக்கியமான விஷயங்களை மட்டும் இந்த சபையில் படித்து விடுகிறேன்.

ஆகவே தொழிலாளர்கள் எல்லோருடைய சார்பாக ஒரு கோரிக்கை சாசனம் தயாரித்து அதில் எல்லோரும் கையெழுத்திட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை இந்தச் சபையின் முன் சமர்ப்பிக்கிறேன். இந்த கோரிக்கை சாஸனத்தில் பல்வேறு விஷயங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் சில விஷயங்கள் மிகவும் முக்கியமானவைகள். அப்படிப்பட்ட முக்கியமான விஷயங்களையெல்லாம் இதில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதை சபையின் முன்னதாக சமர்ப்பிக்க வேண்டியதாக இருப்பதால் அதைப்பற்றி விவரித்து பேச வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதில் முக்கியமாகவுள்ள கோரிக்கைகளை மட்டில் படித்து விடுகிறேன். மற்றவைகளைப்பற்றி நான் பேச விரும்பவில்லை. இந்த சாஸனத்தை படித்துவிட்டு தங்களிடம் கொடுத்து விடுகிறேன்.

1. எல்லா ஸ்தாபன ரீதியாக இயங்கும் தொழில்களிலும் நியாயச் சம்பளம் நிர்ணயம் செய்யப்படவும், கரும் உழைப்புத் தொழில்களில் குறைந்தபட்ச சம்பளம் நிர்ணயம் செய்யப்படவும், இடைக்கால நிவாரணமாக உடனடியாக எல்லா தொழிலிலும், 25 சதம் ஜெனரல் இன்கிரிமெண்டு தரப்படவேண்டும்

2. பஞ்சப்படியை சம்பளத்துடன் இணைத்து மொத்த சம்பளமாகத் தரவேண்டும் ; மொத்த சம்பளத்தை விலைவாசி புள்ளி உயர்வுடன் இணைக்க வேண்டும்.